

TFG

OTOÑO: DISEÑO Y PRODUCCIÓN DE VESTUARIO PARA UN ESPACIO ESCENOGRAFICO NO CONVENCIONAL. (ANEXOS)

Presentado por Sara Cuenca Lucena

Tutor: Maribel Doménech Ibáñez

Facultat de Belles Arts de Sant Carles

Grado en Bellas Artes

Curso 2017-2018

UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA
FACULTAT DE BELLES ARTS DE SANT CARLES

ÍNDICE

1. ANEXOS.....	3
1. Tematizar la costura como procedimiento.....	3
2. Masovers de l'hivern. Capitania Maseros 2018.....	4
3. Imágenes de referencia.....	7
4. Tabla detallada de gastos.....	10
5. Reportaje fotográfico.....	11

1. ANEXOS

A continuación adjuntamos una serie de anexos que, según nuestro criterio, ayudan en la comprensión total del proyecto, y apoyan y fundamentan los resultados obtenidos. Se trata de imágenes, textos y otros archivos referentes a la práctica artística realizada que por motivos de espacio no se han podido incluir en el Trabajo Final de Grado, pero creemos conveniente que queden reflejados en el mismo.

ANEXO 1. TEMATIZAR LA COSTURA COMO PROCEDIMIENTO

En este fragmento de su tesis, María Magán defiende la costura como procedimiento artístico, dándole importancia y ahondando en su significado. Lo añadimos en los anexos porque su lectura ha favorecido la reflexión acerca de los procedimientos artísticos no ortodoxos, como es la costura, que ha sido el medio de producción de este trabajo.

“Algunos artistas realizan sus piezas a través de la costura, por su propia significación y tematización. Al igual que las artistas feministas de la época en los primeros ejemplos que hemos visto, que introducen el procedimiento como tema ya que buscaban dar respuesta a una forma de pintar del ser-mujer- artista, esta misma concepción ha seguido produciéndose en algunos ámbitos. Damos por hecho que la costura como procedimiento tiene relaciones simbólicas o metafóricas que le aportan significaciones y relecturas específicas al conjunto del trabajo y en algunas ocasiones el procedimiento y el proceso de realización aportan una parte importante en el tema y significado de la pieza. Es decir, nos encontramos con trabajos en los que es la manera de hacer lo que se convierte en el tema o parte importante del mismo.

En este apartado haremos un recorrido por aquellas piezas en las que el proceso de la costura se interpreta como un motivo importante del trabajo, ya sea metafóricamente, simbólicamente, por el preciosismo en su factura o por la propia sustitución del procedimiento. Son trabajos que ahondan en el propio proceso de fabricación y el hecho de estar realizados con un material y no otro es lo que configura el significado de la pieza”.

MAGÁN LAMPÓN, M. *Costura: de la reivindicación política a la recreación poética. El procedimiento de la costura como recurso creativo en la obra de arte*. [Tesis doctoral]. Pontevedra: Facultad de Bellas Artes, Universidad de Vigo, 2015.

ANEXO 2. MASOVERS DE L'HIVERN- CAPITANIA MASEROS 2018.

Mostramos a continuación el texto escrito por Fermín Senabre Cots, que relata la leyenda representada por la Filà Maseros, en la que incluimos nuestra representación.

“Un sospir del vent desperta la curiositat d'un vell llaurador concentrat en lliurar de verducs les seues oliveres. Aquesta ràfega li porta records que el temps no ha sigut capaç d'esborrar. Els ulls de l'ancià s'humitegen reflectint una vitalitat oblidada. I recorda... Ho recorda tot. De sobte alça la corbella rememorant aquell temps en què les eines del camp no ferien la terra. Era l'any 1276. I ell desfilava al costat del seu Capità. Una nova ventada el retorna al present.

Una manta enrotllada a l'esquena. Una corbella i una forca són les seues armes. Però no era un llaurador més. Es va guanyar l'admiració de tots els llauradors lluitant amb una ferocitat i coratge dignes del més alt Capità dels exèrcits.

Però ara, la destrucció s'obri pas a través del mar. Els temps de pau resten en l'oblit, la guerra ho engoleix tot.

Un malson l'ha fet abandonar als seus, els més valents, agosarats i honorables companys. Ara corre sense pietat. Al seu darrere li segueix el ressò de vint homes, masovers de l'hivern, que xafen les seues mateixes petjades. No el volen deixar sol davant el repte més arriscat de la seua vida.

Avança salvant les roques per la cresta d'una muntanya desbordada de misteris endinsant-se cap a les seues tenebroses grutes. Sap que les profecies són la seua única salvació. La seua família i el seu poble corren perill de ser arrasats... I corre decidit cap a la foscor que se cern abans de la victòria.

Aquell somni estremidor que es repetia cada nit des de feia mesos havia angoixat els seus pensaments fins dominar-lo. El malson sempre acaba amb la mateixa imatge: la silueta d'una muntanya. Sempre la mateixa muntanya, cada nit. Se seguida, una sensació de dolor li envaeix el pit, i els rostres de la seua dona, el seu fill i son pare cauen en l'interior d'una cova..., cauen en l'oblit per sempre. El dolor es torna insuportable. La impotència l'esglaia. Aleshores es desperta suat, tremolant, i als seus ulls es pot veure la por. Una por indescriptible davant la pèrdua de la seua família.

Però esta última nit ha sigut diferent. Ha esbrinat de quina muntanya es tracta: Mariola. Un muntó de llegendes voletegen al voltant de Mariola. Una donzella a qui relacionen amb una cova misteriosa. La bellesa de Mariola era el centre, l'origen de la salvació. La llegenda de la jove Mariola guardava el secret de la muntanya.

Durant generacions, eixa faula formava part, en secret, de la seua família. Com una profecia. Era un vaticini que Ell anava a complir. Ell era l'elegit. I l'elegit hauria d'unir als pobles i assumir el comandament d'una lluita cap a

la victòria.

Però no volia arriscar la vida dels masovers de l'hivern, els seus germans d'armes. Aquesta era la seua missió. Va guardar al sarró els records que sempre portava amb ell. Records de la seua dona, del seu fill i de son pare. I silenciós i prudent va eixir en busca de la gruta.

La carrera havia començat amb el temps en contra. Mentre cobria les lleugües fins a la muntanya ell rememorava cada paraula de la profecia:

“Una princesa d’encegadora bellesa,
 Protegida per una bèstia salvatge,
 Compleix i el poder
 De la fera victoriosa
 Decidirà anomenar-te el seu rei,
 Compleix i no hi haurà enemic
 Que no derrotes amb
 La bèstia al teu costat.
 Compleix la profecia,
 Seràs l’elegit,
 Mariola i la seua fera
 Ens esperen”.

Cansat va arribar a la vessant de la muntanya. Allà estava el sender tal i com ho havia vist als seus somnis. Havia encertat. Conforme la senda anava pujant, l'aire era cada vegada més irrespirable. Una boira densa va sorgir del no-res i el va cegar per complet. De sobte els seus peus es van quedar sense sòl on recolzar-se i el seu cos queia cap a l'abisme. Va tancar els ulls i es va deixar anar. El temps va passar.

Una peülla li va acariciar la cara i amb el morro li va moure el cap. Va obrir els ulls per descobrir que una enorme bèstia l'observava. Va respirar profundament i va deixar que la seua mínima resistència s'esvaís abans de desmaiar-se extenuat.

“m’ has trobat,
 Ha arribat l’hora que
 Compleixes amb el teu deure.
 Troba on la neu és eterna i
 Tira el fruit de la primavera,
 La fertilitat de la naturalesa,
 La bellesa que t’amarà per sempre.
 Tira el fruit de la tardor,
 La saviesa dels teus avantpassats,
 Aquell que t’ho ha donat tot.
 Tira el fruit de l’estiu,
 La sang de la teua sang,
 L’esdevenir de la teua descendència.
 Tira el fruit de l’hivern,
 La força que hi ha en tu,
 Protector del teu poble.
 Compleix i t’entregue
 Tot el meu poder:

El meu fidel guardià,
I els venceràs a tots.
Eres l'elegit”.

Només va poder escoltar la veu. Ella li havia parlat, Mariola existia.

Va obrir els ulls. Es notava increïblement recuperat. Es va alçar i es va trobar de cara amb la bèstia. L'enorme monstre estava allí, mirant-lo fixament. Era un llop de la grandària d'un bou, immens. L'animal va apartar la vista d'ell i va mirar cap a una profunda cova. Ell el va seguir i va veure que la profunditat era infinita per als seus ulls.

La seua mà va anar inconscient al xicotet sarró de cuir i va traure unes fulles d'om i de lloer que son pare li havia regalat, la flor d'un ametler de la seua dona i unes messes de blat que el seu fill li va oferir abans de partir cap a la guerra. Tot ho entenia ara. Tota la força que provenia de la terra tornava a la terra, al seu origen. Així que va buidar el sarró. Va veure com tot descendia i es perdia en la foscor. Quan l'última fulla de lloer va tocar el sòl gèlid, el llop el va agafar del bescoll amb la seua enorme mandíbula i el va llançar cap a l'obscur i profund abisme. A continuació va botar ell també. I el silenci es va apoderar de tot.

L'exèrcit esperava. De sobte, un colp de vent va dissoldre la boira i va mostrar dues siluetes damunt d'una lloma de roques. El monumental llop de dimensions colossals que imposava la seua figura davant dels estupefactes homes. I el seu Capità que cridava des de la lloma. Subjectant armes noves, la seua presència era majestuosa.

“Mireu-me, aniré amb vosaltres fins a la victòria!”

I tots, reiterant el vot de lleialtat, van cridar: “Visca el Capità!”.

El llop va llançar un únic udol amb una força esgarrifosa i tots els llops de seixanta llegües el van escoltar. Conforme l'exèrcit ampliava el seu nombre de voluntaris, també s'anaven sumant gossades de llops vingudes de tots els racons. La força i la temeritat d'estos animals, encapçalats per l'inefable llop de Mariola, encara hui donen nom a una infinitat de llocs en honor al seu sacrifici per salvar la vida del nostre poble.

L'elegit, el Capità dels Maseros, va vindre amb un exèrcit format pels voluntaris més aguerrits de tots els pobles.

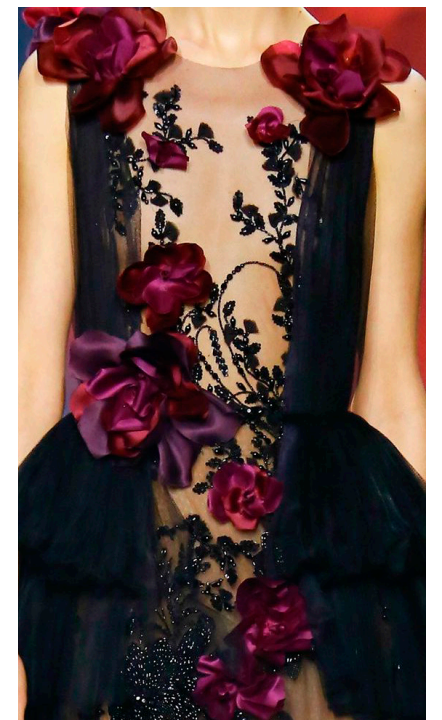
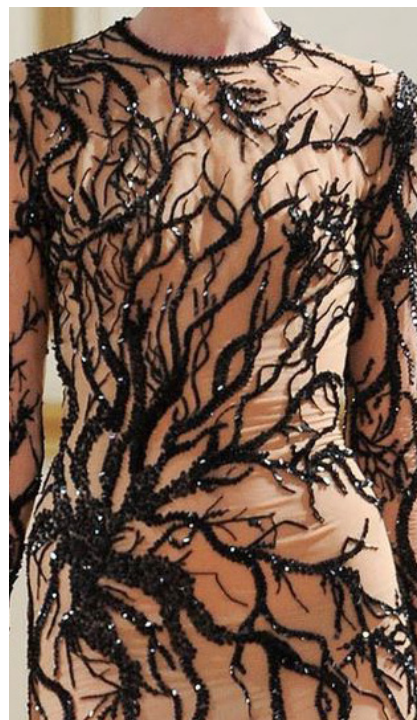
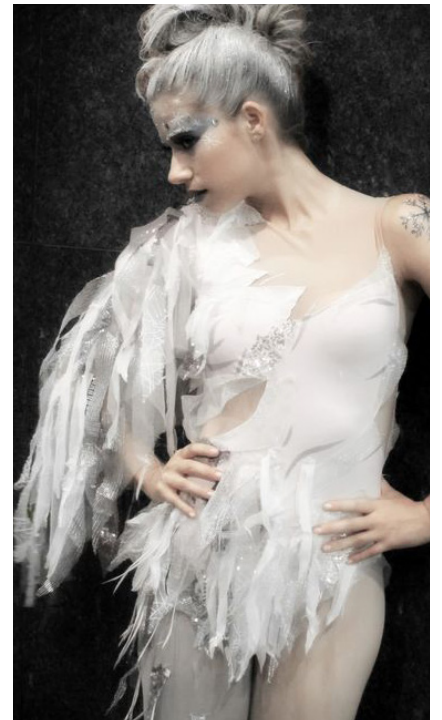
La profecia es va complir. D'allò que la terra dóna a través de la família, naix el poder més fort que mai podrà tindre un home d'honor per a lluitar contra qualsevol enemic que gose posar en perill la seua vida”.

Fermín Senabre Cots.

Revista de festes. Muro 2018. Publicació editada por Junta de Festes de Muro de l'Alcoi

ANEXO 3. IMÁGENES DE REFERENCIA

Estas son algunas de las imágenes utilizadas como referentes. Las imágenes de referencia sirven para buscar de manera rápida y gráfica elementos que nos ayudarán a explicar nuestra idea inicial, para que el cliente sepa cuál va a ser nuestra línea de investigación en cuanto a tejidos, acabados o formas.

ANEXO 4.TABLA DETALLADA DE GASTOS.

CONCEPTO	PROVEEDOR	TOTAL
TEXTIL	CREDITEX	10,35
TEXTIL	CREDITEX	32,8
TEXTIL	CREDITEX	110,7
PASAMANERÍA	CREDITEX	40,25
PASAMANERÍA	CREDITEX	18,75
PASAMANERÍA	TEJIDOS CHIMO	13,3
PLUMAS	TEJIDOS CHIMO	30,86
TEXTIL	TEJIDOS CHIMO	18,15
TEXTIL	TEJIDOS CHIMO	47,92
MATERIAL COSTURA	TEJIDOS CHIMO	12,22
MATERIAL COSTURA	TEJIDOS CHIMO	1,45
TEXTIL	TEJIDOS CHIMO	4,2
TEXTIL	ALMACÉN PROPIO	45
ACCESORIOS	BAZAR	27,7
MATERIAL EXTRA	BAZAR	17,98
MATERIAL EXTRA	BAZAR	8,78
MATERIAL EXTRA	BAZAR	27,18
TEXTIL	AMAZON	54
ACCESORIOS	AMAZON	153,86
TEXTIL	PRIMARK	42
ACCESORIOS	BRICORAMA	15,96
MATERIAL COSTURA	ALMACÉN PROPIO	3,5
MATERIAL EXTRA	PAPELERÍA	11,85
TEXTIL	MERCAPANTY	18,95
MATERIAL COSTURA	MUROFIL	11,86
MANO DE OBRA- ACCESORIOS	TALLER	243,52
MANO DE OBRA-COSTURA	TALLER	316,48
		1339,57

ANEXO 5. REPORTAJE FOTOGRÁFICO.

Aquí se muestra el resto de imágenes no incluidas en el Trabajo Final de Grado, pero que forman parte del reportaje fotográfico realizado. Creemos conveniente que queden adjuntas al trabajo para que se pueda ver de manera más detallada el resultado final.

